

4. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ
KROMĚŘÍŽ 26. – 29. května 2011

DIVADELNÍ PLK

Překvapením při zahájení festivalu bylo pro Jirku Kašíka, ředitele festivalu, když od senátora Miloše Malého obdržel „medaili za něco“.

Svatopluk v historii i současnosti

Divadelní soubor Svatoopluk Hodonín má za sebou bohatou tradici. Jeho vznik spadá už do roku 1865. S malými předstávkami, způsobenými závažnými okolnostmi, jakou byla např. druhá světová válka, soubor pracuje celou dobu nepřetržitě. Vznikl z původního čtenářsko-pěveckého kroužku, který pracoval dva roky. Přijetím dalších členů se začal kolektiv následně věnovat už pouze divadelní činnosti.

Nelze nezpomenout významného počínu hodonínských ochotníků spočívajícího v pomoci při stavbě Národního divadla v Praze. Kvalitu souboru měli možnost prověřit i takoví herečtí bardi, jakými byli např. pánové Voskovec, Werich, Tokoš a pan Želenský (otec již zesnulého známého herce Ilji Prachaře), kteří se souborem pracovali.

Za léta působení spolek získal řadu různých divadelních ocenění a zařadil se tak mezi velmi kvalitní ochotnické soubory.

V současné době ve spolku hraje čtyřiadvacet členů. Repertoár souboru je pestrý. Nevyhýbá se pohádkám, komediím ani tragikomedii. Diváci můžou herce z Hodonína vidět momentálně ve hrách Královny, Ženitba, jejíž premiéra je naplánována na konec června tohoto roku, a ve hře Osudy jednoho vinára.

V Kroměříži se Svatoopluk představil se zmiňovanou hrou Královny. O pocitech herců po představení se můžete dočíst na jiném místě PLKu.

Informace od mluvčího souboru Radima Blaška získala Marcela Kořínková

Zamyšlení z balkonu

Zrovna sedím na balkóně a sleduji, jak si herci z divadelního souboru Svatoopluk Hodonín staví scénu na první soutěžní představení na Festivalu Ludmily Čápkové. Jejich scéna je úžasně propracovaná, nechybí vázičky s květinami a podobné drobnosti, ale zapomněli stůl. A naši divadelníci jim ochotně podali pomocnou ruku a sehnali hned dva, aby si jejich kolegové mohli vybrat. A to se mi právě na divadle líbí. Pomáhají si navzájem lidé, kteří se nikdy neviděli, dokážou se spolu zasmát, povídat si a být na sebe milí. I já jsem na Starém pivovaru v podstatě nová, ale přijde mi, jako bych tu byla doma. Všichni jsou ochotní přivítat každého, kdo se chce připojit, kdo chce také poznat prkna, která znamenají svět.

Když už jsme u těch hlubších myšlenek, napadá mě, jak hluboká jsou asi dna skleniček, do kterých si herci před představením nalijí něco ostřejšího na posilnění. Posilňování většiny pořadatelů se konalo už včera ve večerních hodinách a musím konstatovat, že sil máme opravdu na rozdávání.

Zatímco já tu sedím a přemýšlím, DS Svatoopluk nelenil a scéna už je nachystaná. Ještě se upravují světla, byly zmíněny i nějaké ty noční scény a máme se prý na co těšit. Ale vzhledem k tomu, že se hra jmenuje Královny, tak to bude spíš asi podívaná pro pány a já z toho zase nic mít nebudu.

Přípravy pokračují, ale já už mám hlad. A jako na zavolanou už mě volají k večeři, a tak jsem nucena tento článek ukončit, jelikož jídlo prostě opět dostalo přednost. (ab)

KRÁLOVNY Z HODONÍNSKÉHO SANATORIA

Plná dojmů z představení jsem se vrátila na naši „základnu“, abych napsala něco málo o dnešním představení. Divadelní hru Královny nám dneska zahrál soubor Svatoopluk z Hodonína. Pokusím se shrnout ji v několika slovech. Johana, Zita a Eliška jsou tři naprosto rozdílné ženy, přesto spolu sdílí jeden pokoj v sanatoriu. Každá má své problémy a starosti, které se postupně odkrývají a dochází k řadě komických i tragických situací. Mě, jako diváka, asi nejvíce bavily ironické, ale vtipné a trefné poznámky Johany, která přesně vystihla situaci. Neskutečně mě dojalo nádherné vyznání lásky, nahrané na diktafon a poslané Elišce.

Kdyby poslal někdy někdo něco tak krásného mně...Také Zita si zaslouží pár slov. Měla sice uši a oči všude a nikdy si nic nenechala pro sebe, ale v srdci byla hodná, trochu naivní a hodně důvěřivá. Zajímavé na hře bylo, že si dokázali hezky vyhrát se světly a se „stříhem“. Můžete se mnou nesouhlasit, ale čekala jsem, že konec hry bude trochu dramatictější a těch slíbených nočních scén se nedočkali ani muži, ani ženy. Ale diváci tleskali, smáli se a některým i ukápla slzička..(ale ne mně, já nebrečím, já mám jen alergii na pyl).

A na závěr, pochvalme divadelní soubor Svatoopluk – FÍHA.

Festival ve čtvrtek dopoledne zahájil DS Kroměříž s pohádkou Čáry báby Cotkyle.

UVIDÍTE V PÁTEK 27. 5. 2011

08.30

BÁJEČNÁ ANNA

DS Kroměříž. Bláznivá komedie.

18.00

PAN HAMILKAR

DS Svatoopluk Benešov u Prahy. Hořká komedie.

22.00

SMÍŠENÉ DVOUHRY

Amadis Brno. Pět lehce úsměvných jednoaktovek

Petra Kulčárová

S Petrou Kulčárovou MEZI ČTYŘMA OČIMA

Jak dlouho se věnujete herectví a jak dlouho se hraje hra Královny?

Herectví se věnuji od svých 17 let, to znamená dobrých 25 let, s nějakými předstávkami, které jsou u žen běžné, například kvůli dítěti, mateřské nebo studiu. Tuto hru jsme nastudovali někdy kolem Vánoc s tím, že jsme se s ní dostali na jeviště až v březnu nebo dubnu a dnešní představení bylo pátým v pořadí.

Máte před představením vy nebo vaše kolegyně trému?

Myslím si, že trému máme všechny tři, každá si tu trému prožívá po svém, každá se s ní pereme nějak jinak.

Jak se vám hrálo v Kroměříži? Jaká byla organizace a publikum?

Už při příjezdu jsme byli moc mile překvapeni a přivítáni, okamžitě nás obletovala spousta lidí, kteří nám chtěli splnit, co nám na očích viděli, takže to můžeme ohodnotit na jedničku s hvězdičkou. Je tu perfektní publikum. Je vidět, že je tady divadelně vzdělané publikum, perfektně reagovalo a hrálo se nám opravdu velice dobře.

Jak se vám hraje role slepé slečny?

Byla to pro mě výzva, chtěla jsem si to vyzkoušet. Nejdřív jsem zkoušela s tmavými brýlemi a pohybovat se poslepu, dalším oříškem bylo dívat se stále někam do nepřítomna, člověk si sice najde nějaký bod, ale neustále se na to musíte soustředit. A do toho ještě sledovat text, kombinace toho byla nejnáročnější.

Máte nějakou vysněnou roli?

Tak já jsem si zahrála už spoustu rolí a konkrétní vysněnou roli asi nemám. Ale ty charakterní role se hrají velice dobře, protože do toho člověk může dát kousek toho srdíčka.

Co jste dnes měla k obědu?

(smích) K obědu nic, jedla jsem až tady těstoviny na večeři. Ale počítám, že se najíme teď toho výborného chleba se sádlem, což je mimochodem úžasný nápad.

Jaká byla vaše nejoblíbenější hračka v dětství?

Jejda..asi panenky, když jsem dostala první mrkací panu, tak to pro mě bylo něco úžasného.

A postel nebo stůl?

(smích) Stůl.

(mm)

Za finanční podpory Zlínského kraje a Města Kroměříže		Generální sponzor:		Sponzoři:		Patroni představení:	

DIVADELNÍ PLK připravili: Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Honza Lehár. O texty se postarali: Anet Baierová, Marci Kořínková a Mara Machalík. Tisk: DTPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž.

www.divadlokmcz